

2025-2026 ÖĞRETİM YILI
İSTANBUL TİCARET ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ
BORÇLAR HUKUKU GENEL HÜKÜMLER I FİNAL SINAVI

04.01.2026

TALİMAT:

1. Süre 1,5 saattir. 2. Bir tane çarşaf kâğıt verilecek, başka kâğıt verilmeyecektir. 3. Kitap, ders notu ve mevzuat SERBEST; bilgisayar, cep telefonu gibi iletişim araçları YASAKTIR. Sınav esnasında cep telefonları kapalı tutulacaktır. Telefon açık olduğu takdirde kopya muamelesi yapılır. 4. Kitabı veya kanunu aynen yazarlar puan alamazlar. 5. İstedığınız olaydan başlayabilirsiniz. 6. Cevaplar Blackboard Open LMS sisteminde ve www.sahinakinci.com adresinde yayınlanacaktır.

OLAY I

Baba B, tapuda kayıtlı evini büyük oğlu A'ya bağışlamak istemiş ancak tapu harcı yüksek olduğu için ayrıca diğer çocukların tenkis davası açmalarına engel olmak amacıyla bunu satış şeklinde göstermiştir. Tapuda resmî şekle uygun bir satış sözleşmesi yapılarak ev devredilmiştir. B, tapuda kayıtlı olmayan tarlasını da aynı şekilde A'ya bağışlamak istemiş, bunu da yine diğer çocukların açabileceği tenkis davasını bertaraf edebilmek amacıyla satış şeklinde göstermiştir. Bu maksatla aralarında adi yazılı şekilde bir satış sözleşmesi düzenlenmiş, tanıklar huzurunda para A tarafından B'ye verilmiş, daha sonra B bu parayı oğlu A'ya geri vermiştir. Tarlayı da oğluna teslim etmiş ve A, bu tarlayı ekip biçmeye başlamıştır.

B'nin ölümünden sonra A'nın kardeşi C, saklı payının ihlâl edildiği gerekçesiyle dava açmış ve bu davada hem evin hem de tarlanın devrinin geçersiz olduğunu ileri sürmüştür.

SORU: Siz hâkim olsaydınız hangi gerekçelerle nasıl bir karar verirdiniz? Ev ve tarla açısından olayı ayrı ayrı değerlendiriniz. **(25 puan)**

CEVAP: Bu olayda muvazaalı devirler bulunmaktadır. Muvazaa, üçüncü kişileri aldatmak maksadıyla bir kimsenin aslında yapmayacağı bir hukukî işlemi/sözleşmeyi yapıyormuş gibi görünmesi veya yine aynı amaçla yaptığı işlemi başka bir işlemin arkasına gizlemesidir. Birincisine mutlak, ikincisine nispi muvazaa adı verilir.

Mutlak muvazaada aslında hiçbir işlem yapılmak istenmemektedir. En tipik örneği, alacaklılardan mal kaçırmak için bir taşınır veya taşınmazın başka birine devredilmiş gibi gösterilmesidir.

Nispi muvazaada ise iki tane işlem bulunur: Birincisi aslında tarafların yapmak istedikleri gerçek işlemdir. Buna gizli işlem de denilir. Tarafların asıl yapmak istedikleri işlem bu olmakla birlikte bunun bilinmesini istemezler ve bunu bir başka işlemin arkasına gizlerler. Tarafların yapıyormuş gibi gösterdikleri bu ikinci işleme ise görünürdeki işlem adı verilir.

Muvazaalı işlemlere sık sık mirasçılardan mal kaçırmak amacıyla başvurulur. Buna muris muvazaası adı verilir. Muris muvazaası, muris ile bir mirasçı arasında gerçekleşir. Amaç diğer mirasçıların terekedeki paylarını azaltmaktır.

Somut olayda da bir muris muvazaası söz konusudur. Ancak iki farklı muvazaalı işlem yapılmıştır. Birincisi tapuda kayıtlı evin devri, ikincisi ise tapu kaydı bulunmayan tarlanın devridir.

Olayı önce evin devri bakımından incelemek gerekirse şunlar söylenebilir: Taraflar devri resmî şekle uygun olarak tapuda yapmışlar ancak bunu satış şeklinde göstermişlerdir. Satış görünürdeki işlemdir. Tarafların asıl amacı bağış yapmaktır. Görünürdeki satış işlemi tarafların gerçek iradesi satış konusunda uyumadığı için geçersiz olur. Bağışa gelince; taşınmaz tapuda kayıtlı olduğuna göre bağışın geçerli olabilmesi için tapu müdürlüğünde resmî şekle uygun bir bağışlama sözleşmesi yapılması gerekir. Oysa bu yapılmamıştır. Tarafların gerçek iradesi bağışlama yönünde olsa da yapılan bağış şekil eksikliği yüzünden geçersiz olur. Böylece açılacak davanın sonucunda taşınmaz terekeye geri döner.

Tarlaya gelince; tarlanın tapuda kaydı bulunmamaktadır. Yargıtay tapusuz taşınmazların devrini taşınır hükümlerine tâbi tutmaktadır. Yani bunların resmî şekle bağlı olmaksızın alınıp satılabileceğini ve tapu dışında devredilebileceğini kabul etmektedir. Taraflar adi yazılı şekilde satış sözleşmesini yapmıştır. Sonra da tarla teslim edilmiş yani zilyetliği devredilmiştir. Burada da görünürdeki satış sözleşmesi tarafların gerçek iradeleri bu istikamette olmadığı için geçersizdir. Gizli işlem bağış ise geçerli olur. Çünkü tarafların gerçek iradeleri bağışlama konusunda uyumuştur. Bağışlamanın iki türü vardır: Elden bağışlama ve bağışlama sözü verme. Bağışlama

sözü verme yazılı şekle bağlı olsa da elden bağışlamada böyle bir şart yoktur. Ancak elden bağışlamanın geçerli olabilmesi için bağışlanan şeyin bağışlanana teslim edilmesi gerekir. Somut olayda da tarla teslim edilmiştir. Bu durumda satış geçersiz olsa da bağış geçerli olur. Ancak C, bu bağışı, saklı payını ihlâl ettiği oranda tenkis ettirebilir.

OLAY II

Hayvan yemi üretimi ile ilgilenen T, piyasadan hammadde satın alma ve üretilen yemleri bayilere satma konusunda çalışanlarından A'ya yetki vermiştir. Bu amaçla bir yetki belgesi düzenlenmiştir. A bu belgeyi göstererek üçüncü kişilerle sözleşmeler yapmakta, borç senetleri düzenlemekte ve T de bu sözleşmelerden doğan borçları ödemektedir. Ancak günün birinde T, A'nın zimmetine para geçirdiğini fark etmiş ve derhal işine son vermiştir. Ayrıca üçüncü kişilerle işlem yapma yetkisini de geri aldığını A'ya bildirmiştir. Fakat verdiği yetki belgesini geri almakta ihmalkâr davranmıştır. İşine son verildiği için çok kızan ve T'ye zarar vermek isteyen A, internette tespit ettiği yem bayilerini ziyaret ederek yetki belgesini göstermiş, kendisinin T firmasının temsilcisi olduğunu, T firmasının yemde kampanya yaptığını ve bir hafta boyunca yemi %50 indirimli satacağını söylemiştir. Fiyatı çok cazip bulan elli tane bayi A ile sözleşme yapmış ve bir hafta içinde parayı T'nin hesabına yatırmıştır.

T durumu öğrenince çılgına dönmüştür. Çünkü verilen fiyat, kendi üretim maliyetinin bile çok altında bir fiyattır. Bu fiyata satış yaptığı takdirde çok büyük bir zarara uğrayacaktır. Bu nedenle hemen para yatıran bayileri arayarak, A'nın temsil yetkisini daha önceden geri aldığını bu nedenle yapılan sözleşmelerin kendisini bağlamadığını ileri sürmüştür. Bayiler ise bunu bilmediklerini, dolayısıyla TBK m. 42/III'e göre sözleşmenin geçerli olduğunu ileri sürerek kararlaştırılan fiyattan ürünlerin teslimini talep etmişlerdir.

TESPİTLER:

1. A'nın temsilci sıfatıyla sözleşme yaptığı kişiler, daha önce T'den alışveriş yapmayan, T'yi de A'yı da tanımayan kişilerdir.

2. TBK m. 42/III şu şekildedir: “Temsil olunan verdiği yetkiyi üçüncü kişilere açıkça veya dolaylı biçimde bildirmişse, bu yetkiyi tamamen veya kısmen geri aldığını onlara bildirmedigi takdirde, yetkinin geri alındığını iyiniyetli üçüncü kişilere karşı ileri süremez.”

SORU: A'nın yaptığı bu sözleşmeler ile T'nin bağlı olup olmadığını tartışınız. Şayet bu sözleşmeler geçersiz sayılırsa kendileri ile sözleşme yapılan üçüncü kişilerin T'den talep edebilecekleri bir şey var mıdır? Yoksa neden yok, varsa hangi hükümlere göre neyi talep edebilirler? (25 puan)

CEVAP: Bu olayda T ile A arasında bir temsil ilişkisi bulunmaktadır. T, kendisi adına üçüncü kişilerle sözleşme yapması için A'ya yetki vermiştir. Buna iç temsil yetkisi denir. Bir de yetki belgesi düzenlenmiştir. Somut olaydan bu yetkinin T tarafından üçüncü kişilere başka bir yoldan bildirilmediği anlaşılmaktadır. Fakat temsil yetkisi temsil olunan tarafından üçüncü kişilere bildirilmese bile, eğer temsilciye bir yetki belgesi verilmişse temsilci bu belgeyi üçüncü kişilere gösterdiği anda üçüncü kişi ile temsil olunan arasında dış temsil ilişkisi kurulmuş olur. Dış temsil ilişkisinin sonucu şudur: Bu ilişki kurulduğunda temsil yetkisinin geri alındığını bilmeyen iyi niyetli üçüncü kişiler korunur. Nitekim TBK m. 42/III'de yetkinin geri alındığı üçüncü kişilere bildirilmediğinde geri almanın üçüncü kişilere karşı ileri sürülemeyeceği düzenlenmiştir. Bu durumda temsil olunan T, temsilci A'nın yaptığı sözleşmeler ile bağlı olur, borcunu ifa etmek zorunda kalır. İfa etmez ya da edemezse üçüncü kişinin uğradığı müspet zararı tazmin etmek zorunda kalır.

Bununla beraber somut olayda istisnai bir durum söz konusudur. Şöyle ki; dış temsil ilişkisi temsil olunan tarafından kurulmamıştır. Temsilci, temsil olunanın verdiği yetki belgesini üçüncü kişilere göstererek dış temsil ilişkisini kurmaktadır. Bu durum TBK m. 44/II'de özel olarak düzenlenmiştir. Hükme göre, temsil olunan veya halefleri temsilcinin yetkisini geri aldıktan sonra yetki belgesinin kendilerine geri verilmesi için gerekeni yapmazlarsa iyi niyetli üçüncü kişilerin bu yüzden uğradıkları zararı tazmin etmek zorunda kalırlar. Burada zararın tazmininden söz edildiğine göre üçüncü kişilerin iyi niyeti sözleşmenin kurulması sonucunu doğurmamaktadır. Burada iyi niyete, tazminat talep etme sonucu bağlanmıştır. Doktrinde de böyle bir durumda üçüncü kişiler iyi niyetli olsalar bile sözleşmenin geçersiz olacağı, bununla beraber, yaptığı sözleşme geçersiz olan üçüncü

kişinin uğradığı zararın tazminini talep edebileceği kabul edilmektedir. Şu hâlde somut olayda üçüncü kişiler ifayı talep edemezler, sadece temsil olunandan olumsuz zararlarının tazminini isteyebilirler. Elbette üçüncü kişiler geçersiz sözleşmeye istinaden yapmış oldukları ödemeleri de sebepsiz zenginleşme hükümlerine göre geri isteyebilirler.

OLAY III

X Şirketi Konya’da bir alışveriş merkezi binası (AVM) inşa etmiştir. Şirket, AVM’deki işyerlerini kiraya vererek kâr etmeyi hedeflemektedir. Müşteri çekebilmek için ünlü markaları getirmek isteyen şirket, dünyaca ünlü bir marka olan M firmasına AVM’nin girişindeki büyük bir dükkânı kiraya vermiştir. Sözleşmeye göre X Şirketi, M firmasının konseptine uygun olarak dükkânın dekorasyonunu yapacak, M firması ise her ay 1 milyon TL kira bedeli ödeyecektir. X Şirketi dekorasyonu M firmasının istediği şekilde yapmış ve bu amaçla 5 milyon TL harcamıştır. AVM açıldıktan kısa bir süre sonra Covid 19 salgını patlamış ve AVM’ler kapatılmıştır. Kâr etmeyi düşünen M firması her ay 1 milyon TL kira ödemediği için ciddi bir zarar ile karşı karşıya kalmıştır. Kiranın AVM’ler yeniden açılıncaya kadar alınmaması, hiç değilse indirim yapılması için X şirketi ile yapılan görüşmeden sonuç alamayan M firması dava açmıştır. Davada AVM’ler açılıncaya kadar kira bedelinin alınmamasını, bu talepleri kabul edilmezse indirim yapılmasını, bu talepleri de kabul edilmezse sözleşmenin feshine karar verilmesini talep etmiştir. X Şirketi ise bu taleplere karşı çıktığı gibi eğer feshe karar verilirse yapmış olduğu 5 milyon TL masrafın kendilerine ödenmesini istemiştir.

SORU: Böyle bir davada M firmasının talepleri kabul edilebilir mi? Cevabınız hayırsa neden? Evet ise hangi şartlarda ve hangi hükme/hükümlere göre hangi talebi ya da talepleri kabul edilmelidir? Hâkim feshe karar verirse X Şirketi yaptığı masrafların tümünü talep edebilir mi, neden? **(25 puan)**

CEVAP:

Bu olayda M firması uyarılama talep etmektedir. Uyarılama konusu, aşırı ifa güçlüğü başlığı altında TBK m. 138’de düzenlenmiştir. Uyarılamanın söz konusu olabilmesi için;

- 1) Öncelikle uyarlamaya elverişli ve geçerli bir sözleşme bulunmalıdır. Somut olayda bu şartın gerçekleştiği anlaşılmaktadır.*
- 2) Sözleşme kurulurken var olan şartlar sonradan değişmelidir. Somut olayda bu şart da gerçekleşmiştir. Çünkü sözleşme kurulurken olmayan salgın hastalık sonradan ortaya çıkmış ve devlet tarafından AVM’lerin kapatılmasına karar verilmiştir. Böylece şartlarda çok köklü bir değişiklik meydana gelmiştir.*
- 3) Şartlarda meydana gelen değişiklik önceden öngörülemez bir değişiklik olmalıdır. Burada önemli olan tarafların öngörüp öngörememesi değil, objektif bir üçüncü kişinin öngörebilirlik öngöremeyeceğidir. Covid 19 salgını hiç kimse tarafından öngörülememiştir. Tüm dünyada pek çok işyerinin kapanacağını da kimse öngörememiştir.*
- 4) Şartlardaki değişiklik olağanüstü bir durumdan kaynaklanmalıdır. Salgın hastalık ve bu sebeple AVM’lerin kapanması olağanüstü bir durumdur.*
- 5) Edimler arasındaki denge aşırı derecede bozulmalı, işlem temelinden çökmüş olmalıdır. Bu olayda kâr etmeyi hedefleyen M firması işyerini hiç açamadığına göre bu dengenin bozulduğu, işlemin temelinden çöktüğü söylenebilir.*
- 6) Edim ifa edilmemiş ya da ihtirazi kayıt ile ifa edilmiş olmalıdır. Bu olayda ifaya henüz başlanmadığı anlaşılmaktadır.*
- 7) Şartlardaki olağanüstü değişikli ile edimler arasındaki dengenin bozulması arasında uygun illiyet bağı bulunmalıdır. Somut olayda bu bağ kurulmuştur.*
- 8) Uyarlamaya yol açan durum borçludan kaynaklanmamalı, yani borçlu kusursuz olmalıdır. Bu olayda da borçluya isnat edilebilecek bir kusur bulunmamaktadır.*
- 9) Kanunda veya sözleşmede uyarlamayı yasaklayan bir hüküm bulunmamalıdır. Somut olayda sözleşmede bir uyarılama yasağı olmadığı anlaşılmaktadır. Kanunda da bu yönde bir yasak bulunmamaktadır.*

Sonuç olarak bu olayda uyarlamanın şartları gerçekleşmiştir. Bu durumda M firması kira bedelinde indirim talep edebilir. Bedelin hiç alınmamasını isteyemez. Çünkü uyarlama borçlunun borcunu sona erdirmez. Öte yandan uyarlamaya yol açan olay alacaklının (X firmasının) kusuru ile ortaya çıkmış bir olay da değildir. Bu nedenle olayın tüm sorumluluğunu alacaklı tarafa yıkmak da doğru değildir. Olması gereken makul bir indirimin yapılmasıdır.

Feshe gelince; şayet salgın hastalığın ne kadar süre devam edeceği bilinmiyorsa, belirsizlikten kurtulmak için fesih de talep edilebilir. Ancak fesih yolu tali bir yoldur. Sözleşmenin uyarlanması mümkün değilse ya da uyarlama ile adil bir sonuca ulaşmak mümkün görünmüyorsa fesih yoluna gidilebilir.

Fesih hâlinde alacaklı bu yüzden bir zarar görmüş olabilir. Somut olayda da X şirketi 5 milyon lira tutarında dekorasyon harcaması yapmıştır. Bu dekorasyon M firmasına göre yapıldığı için işyeri başkasına kiraya verildiğinde yapılan masrafın boşa gitme ihtimali oldukça yüksektir. Bu nedenle fesih hâlinde alacaklıyı da düşünmek ve tazminat talep etme hakkını tanımak gerekir. Fakat alacaklı tüm zararlarının tazminini talep edemez. Somut olayın özelliğine göre hâkimin uygun bir tazminata hükmetmesi gerekir. Doktrinde buna tazminat yerine denkleştirme denilmektedir.

OLAY IV

Davacı A ile davalı B iki kardeş olup babadan kalma ticari işletmelerini birlikte işletmektedirler. Fakat aralarında anlaşmazlık çıktığı için ortaklıklarına son vermek istemişler ve bu amaçla bir tasfiye protokolü imzalamışlardır. Protokol ile hem malvarlığı hem de borçlar her iki taraf arasında paylaştırılmıştır. Aradan bir yıl geçmeden A, protokole hesap hatası yapıldığını iddia ederek dava açmıştır. Davacı A, protokolün ekindeki hesap tablosuna göre kendisinin üçüncü kişilere karşı olan ortak borçlar nedeniyle bakiye 407.000 USD ödemede bulunması gerektiğinin gözüktüğünü, aslında kendisinin borcunun 148.000 USD olması gerektiğini, kardeşi B'ye yazılması gereken borçların kendisine yazıldığını, bunun hesap hatası sonucu meydana geldiğini, aradaki farkın kendisi aleyhine 259.000 USD olduğunu ileri sürerek bu hatanın düzeltilmesi için dava açmıştır. Davacının talebi, 259.000 USD borçlu olmadığının tespitinden ibarettir.

Davalı B ise düzeltilmesi gereken bir hesap hatası olmadığını, hesapların her iki tarafın da ortak mali müşaviri tarafından yapıldığını, kendisinin bu hesaba güvenerek protokolü imzaladığını, protokole öngörülen pek çok ödemeyi üçüncü kişilere yaptığını, hatayı bilseydi bu hâliyle protokolü imzalamayacağını bu nedenle davanın reddedilmesi gerektiğini ileri sürmüştür.

OLAY İLE İLGİLİ TESPİTLER:

1. Bilirkişiler tarafından böyle bir hatanın olduğu tespit edilmiştir.
2. Davacı bu hatanın basit hesap hatası olduğunu iddia ederek düzeltilmesi gerektiğini ileri sürmüştür.
3. Davada protokolün iptali talep edilmediği gibi geçersizliği de ileri sürülmemiştir. Davacı vekili mahkemeye verdiği beyan dilekçesinde iptal yönünde bir irade beyanlarının olmadığını ifade etmiştir.
4. Hesaplar her iki tarafın da tanıdığı ve güvendiği bir mali müşavire yaptırılmıştır. Mali müşavir tarafsız bir bilirkişi gibi hareket etmiş ancak hesap hatası yapmıştır.
5. Yapılan hesaplar ancak bu konuda uzman kişiler tarafından yapılabilecek son derece teknik ve karmaşık hesaplar olup hata da ancak bir uzman tarafından fark edebilecek bir hatadır.
6. Hesabın hatalı yapılmasında iki tarafın da bilgisi ya da kusuru bulunmamaktadır.
7. Protokol (tasfiye sözleşmesi) imzalanırken her iki taraf da hatayı fark etmemiştir. Fark etmeleri de kendilerinden beklenemez.

SORU: Davaya bakan hâkim siz olsaydınız hangi gerekçelerle nasıl bir karar verirdiniz? (25 puan).

CEVAP:

Somut olayda davacı taraf hata hükümlerine dayanmış ve bunun bir hesap hatası olduğunu ileri sürmüştür. TBK m. 31/son'a göre basit hesap yanlışlıkları sözleşmenin geçerliliğini etkilemez, bunlar düzeltilmekle yetinilir. Davacı da sözleşmeyi iptal etmemekte, hatanın düzeltilmesini talep etmektedir. Bu durumda olayda bir hesap hatasının olup olmadığına bakmak gerekir.

Hesap hatası, çarpma, bölme, toplama hatası gibi bir hatadır. Uygulamada buna maddi hata da denilmektedir. Mesela kilosu 20 liradan on ton portakalın toplam bedeli 200.000 lira yerine 2 milyon lira yazılmışsa basit hesap hatası vardır.

Basit/adi hesap hatası TBK m. 31’de esaslı hata sayılmamıştır. Bunun sebebi, adi hesap hatasının muhatap tarafından anlaşılabilir bir hata olmasıdır. Şayet beyan sahibinin hata ettiği muhatap tarafından anlaşılabilir veya anlaşılması gerekiyorsa güven teorisine göre beyan sahibinin gerçek iradesi esas alınır ve bu iradeye göre sözleşme kurulmuş sayılır. Yukarıdaki örnekte gerçek irade 200.000 lira üzerinden sözleşmeyi kurmak olduğu için iptale gerek kalmaz, hata düzeltilmekle yetinilir.

Şayet muhatap hesap hatasını bilmiyor ya da beyan sahibinin hesabını kontrol edebilecek durumda değilse (hatayı bilmesi kendisinden beklenemiyorsa) bu hata düzeltilabilir bir hesap hatası değildir. Bu durumda ya edim veya karşı edim miktarında düşülen hatadan yahut saik hatasından söz edilir. Eğer yapılan hata edim ve karşı edim miktarını önemli ölçüde etkiliyorsa bu hata esaslı sayılır. Öte yandan hesaptaki yanlışlık işlemin saikini meydana getiriyorsa ve bu da önemli ise esaslı saik hatasından söz edilir. Her iki hâlde de hataya düşen sözleşmeyi iptal edebilir. Somut olayda her iki tarafın da hataya düştüğü anlaşılmaktadır. Bu durumda hata esaslı ise her iki tarafa da iptal hakkını tanımak gerekir.

Bu olayda hesaplamalar her iki tarafın da tanıyıp güvendiği mali müşavire yaptırılmıştır. Bu nedenle hatanın yapılmasında iki tarafın da kusuru bulunmamaktadır. Öte yandan yapılan hesaplamalar son derece teknik ve karmaşık hesaplardır. Bu yüzden muhataptan (aslında her iki taraftan da) bu hatayı bilmesi beklenemez. Tarafların sözleşmeyi (protokolü) imzalarken sadece sonucuna bakmış olmaları kuvvetle muhtemeldir. Hâl böyle olunca güven teorisine göre sözleşmenin davacının gerçek iradesine göre kurulduğu dolayısıyla bu hatanın düzeltilabilir bir hesap hatası olduğu söylenemez. Davacının sözleşmeyi/protokolü iptal etme noktasında bir iradesi de bulunmamaktadır. Unutmamak gerekir ki iptal bir haktır. Hak sahibi bu hakkını kullanmadığı müddetçe hâkim kendiliğinden iptale karar veremez.

Sonuç olarak bu olayda düzeltilabilir bir hesap hatası bulunmadığı için hâkimin bunu düzeltmesi söz konusu olamaz. Davacı tarafından protokol iptal de edilmediği için, bu hata esaslı saik hatası veya miktar hatası olsa bile sözleşme iptal edilemez; davanın reddedilmesi gerekir.

NOT: Bu olay Yargıtay Hukuk Genel Kurulu’nun 4.12.2018 T, 2017/11-3154 E, 2018/1847 K. sayılı kararından uyarlanmıştır. Olayın çözümü ile ilgili ayrıntılı bilgi için bkz. Akıncı, Ş., Borçlar Hukuku Uygulamaları, Olaylar ve Yorumlar, 3. Baskı, s. 311 vd.)

Prof. Dr. Şahin AKINCI